

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Origenes

Rothomagi, 1668

Tomvs Decimvsoctavvs. Et erat quidam regulus cujus filius infirmabatur in
Capharnao, & caetera, Et credidit ipse, & domus ejus tota.

urn:nbn:de:hbz:466:1-19358

Cana, superius diximus; sed non frustra bis Iesus Canam proficiscitur. Proinde vide ne forte significet hoc duos in mundum Servatoris nostri adventus: semel quidem, ut convivas exhilaret; secundo vero, ut morti proximum non Regis, sed Reguli cuiusdam filium curaret. Et fortassis Regulus erat Abraham, vel Iacob, quorum filium populum existentem, cum plenitudo gentium intraverit, servabit in fine. Possunt etiam Filij Dei adventus esse duo in anima: prior quidem vinum suppedians ex aqua factum ad iucunditatem convivantium; alter omnem relictam, infirmitatem, & quicquid mortem minatur, auferens: Nihil autem mirum est Iesum multa pro salute multorum facere, quandoquidem multa eorum, quae essent, latent: quorum figurae sunt reliqui inscripti loci. Bis Canam hanc proficiscitur, sibi ipsi stabilis possessionem eorum qui ex hac terra in Patrem per ipsum crederent.

να, εν τοις αιωτέροις επισημοις: δυο δε ε μετα πτω επιδημιας ες κανα παρ ιησου γινουσα μηποτε γδ σημενωσι τις δυο τω σωτηρος εις τον κοσμον επιδημιας, πτω μωρ σωτηρον, εν διερανη τωι σωτηρισμωι. πτω δε δδωτερον, η α εν εβηλε γηροκομοις θανατου ε βασιλειας υδων, αλλα πτω βασιλικη διασηση ε τωγα ο βασιλικος αβεραμωι, η ιακωβω, ων υδων εντα πτω γων μω ο πληρωμα ηρω ενδωδω οωσε επι τελευτη: δυω κτω ε δυο ε λογω εη επιδημιας εν τη ψυχη. η μωρ σωτηρον εν εβηλε διαλες γηροκομοι οϊων χωρηγησα, εις διερασειωι ηρω σωτηρισμωιων. η δε δδωτερον παστω πτω κτω επισημοιωι αδετησα ε ο σωτηρ θανατον κτω δυωδωι, παειμασιτα, σωτηρ δε θαυμαστον εη, επισημοις ε πληροια ηρω ηρωαν ε οωδω εντα δωρητοις: πολλω κτω σωτηριας ηρω πολλω κτω ποιωδω ο ιησους, ων τυτοι ε σωτηρ διαραγαμαμωρα χωρηια, εις τη χωρηια σωτηρ επιδημιας, βιβατωδω ενωτω κτωσιν ηρω δωπ σωτηρις ηρω ηρωις πιστωδωτων εις τον πατερα δι αυτω. ε κτω λω πε βασιλικος, ε ο υρω ηρωτη εν κτωφαρναμω, εωις. ε κτω εβηλεστω αυτωις η οικια αυτωδω ολη. ε πανω διελεστωδω σωτηρ ιουδαϊοις περιμετρον ε βασιλικη ονομα, εδων σωτηρ οσων επι τη ιουδαϊα επισημοιωι, εν ε η πε λω εβη ο βασιλικος, ε τωις βασιλικωις επισημοις: ο μωρ εν κτω κτωεπισημοις οησησα τω βασιλειας ηρωδωι πτω αδεραπον εη τυτοι εν βασιλικον. επερω δε τυτωι υμωις ερω της κτωσας οικιας χωρηιας τυτωι τον βασιλικον κτωστωπα πτω κτω ιουδαϊων ηρω. σωτηρ γαρ σωτηρ διελεστωι ιουδαϊοις ων, επισημοις ετω ακρωτη τον υδων αυτω ηρωτηκτωτα εν κτωφαρναμω οικιαον αυτω εν εη ηρω κτω τωις τυτωις: εμφανητωι δε αυτω ο αβηλωμα κτω ετω τω ηδω αυτω κτω κτωαμωιλωις τωις δωλεωι αυτω απηνηκτωτα λιρωιτωις οπι ο πτωις αυτω ηη. πληρητωικωις γδ οϊ δωδωι ειρωητωι. κτωτω πτωνω οπωις ποτω κτω τω τωις ιουδαϊας, ε ο υρω τω βασιλικωι κτω κτωεπισημοις ερω κτω τον τω σωτηρος λογωι, τη εβηλωμη αρω ελωθερωδωις δωπο τω πυρωτω, κτω η οικια αυτωδω ολη πτωπωδωκτωτω. φηρω δε κτω ο δυωατω ημωι ενρωησωδωι πτωις εβηλωμα συμβολων εη δυωατω κτω ο υρω αυτωδω: μεγαλω βασιλεια, ε πολωις εβη τα αλητωια ιεροσωλωμωι, κτω βασιλεια ηρω βασιλωδωτων, τον πορωδωτη εις χωρηια μακρω γωβωι ενωτω βασιλεια, κτω κτωστωρηια, κτω επισημοις βασιλεια σωτηρ αλλων ιουδωι, η τον ειπων

TOMVS DECIMVS OCTAVVS.

Job. 4. 46. Et erat quidam regulus cujus filius infirmabatur in Capharna, & cetera, Et credidit ipse, & domus ejus tota.

Non admodum vsitatum invenimus apud Iudaeos Reguli nomen: unde neque quantum ad historiam cogitatione assequimur, quis sit iste Regulus, & cujus Regis sit cognominis. Itaque simplicior existimabit Regulum hunc hominem esse aliquem Herodis Regis. Rursus alter huic similis dicitur est e Caesaris domo hunc fuisse Regulum, tum temporis aliquid in Iudaea exigentem, tractantemve: neque enim aperte invenitur, quod fuerit Iudaeus, quoniam non sequitur indigenam eum fuisse illorum locorum, eo quod filius suus in Capharna agrotabat. Ostenditur autem illius dignitas etiam ex hoc, quod illi descendenti occurrisse dicuntur servi, dicentes filium ipsius vivere: plurium enim numero servi dicuntur. Habeat igitur historia ut libet, elegantiusque se habeat Reguli filius juxta Servatoris vocem hora septima liberatus a febre, domusque ejus tota credat. At age pro virili nostra vestigemus, cujus rei nota esse possit hic Regulus, & filius ejus. Magnum igitur Regem, cujus civitas vera Hierosolyma sunt, & Regem regnantium peregre profectum ad regionem longinquam accipiendi sibi regni causa, & redeundi, & venientem Regem alium neminem scimus, nisi dicen-

κτω κτωεπισημοις οησησα τω βασιλειας ηρωδωι πτω αδεραπον εη τυτοι εν βασιλικον. επερω δε τυτωι υμωις ερω της κτωσας οικιας χωρηιας τυτωι τον βασιλικον κτωστωπα πτω κτω ιουδαϊων ηρω. σωτηρ γαρ σωτηρ διελεστωι ιουδαϊοις ων, επισημοις ετω ακρωτη τον υδων αυτω ηρωτηκτωτα εν κτωφαρναμω οικιαον αυτω εν εη ηρω κτω τωις τυτωις: εμφανητωι δε αυτω ο αβηλωμα κτω ετω τω ηδω αυτω κτω κτωαμωιλωις τωις δωλεωι αυτω απηνηκτωτα λιρωιτωις οπι ο πτωις αυτω ηη. πληρητωικωις γδ οϊ δωδωι ειρωητωι. κτωτω πτωνω οπωις ποτω κτω τω τωις ιουδαϊας, ε ο υρω τω βασιλικωι κτω κτωεπισημοις ερω κτω τον τω σωτηρος λογωι, τη εβηλωμη αρω ελωθερωδωις δωπο τω πυρωτω, κτω η οικια αυτωδω ολη πτωπωδωκτωτω. φηρω δε κτω ο δυωατω ημωι ενρωησωδωι πτωις εβηλωμα συμβολων εη δυωατω κτω ο υρω αυτωδω: μεγαλω βασιλεια, ε πολωις εβη τα αλητωια ιεροσωλωμωι, κτω βασιλεια ηρω βασιλωδωτων, τον πορωδωτη εις χωρηια μακρω γωβωι ενωτω βασιλεια, κτω κτωστωρηια, κτω επισημοις βασιλεια σωτηρ αλλων ιουδωι, η τον ειπων

τα. ἐγὼ δὲ κρατῶν βασιλεύς Ἰσραὴλ αὐτὸς ἐπι-
 στάν ὄνομ· τὸ ἀγίον αὐτῶν, διὰ τὸ ἔχειν τὸ
 ἄσμα κυρίου· τότε ἤ ἡμέραν οἱ ἰδόντες, καὶ δι-
 φραθέντες, πῶς οἱ βασιλεῖς, καὶ οἱ πι-
 σθύνοντες εἰς τὸν πατέρα δι' αὐτῶν ἐπάνω μοι τε-
 λουμένη τῆς βασιλείας αὐτῶν, ἂν ἴνα πᾶσα ζήτη-
 σις, καὶ τὴν ἀδελφότητα ἴσῃ αὐτῶν, ἔτι πα-
 τὴ ἀκόλουθα· ἐλέγχον δὲ ἐν τοῖς αἰωτέροις ἐν
 πῶσιν λαὸν ἦν τῷ ἄβρααμ, ὡς καὶ αὐ-
 τοῖς ἀργυροτέρας φασί· σπέρμα ἄβρααμ ἐσθίον,
 καὶ ἑσθίον δὲ ἀδελφικῶν πᾶσι. καὶ· μὴ σὺ Β
 μεῖζων εἶ τῷ πατρὶ ἢ ἡμῶν ἄβρααμ, ὅτις ἀ-
 πέθανεν; ὡς ἐπὶ αὐτῶν γὰρ καυχόμεθα τῷ λαῷ
 ὅτι τῆς λοιπῆς, καὶ μετ' αὐτῶν πατέρας,
 φασί καὶ ὁ σωτήρ· μὴ ἄρξῃτε λέγειν ὅτι πα-
 τέρα ἔχομεν ἐν ἄβρααμ, ἢ μὴ δόξετε λέγειν
 πατέρα ἔχομεν τὸν ἄβρααμ, διὸ αὐτὸς ὁ θεὸς
 ἐκ τῆς ἰσραὴλ τῶν ἐν ἡμεῖς πικρὰ ἐπὶ ἄβρααμ·
 ἀλλὰ καὶ ὁ ἰσραὴλ πᾶσι τὸν λαὸν φασί· ἐμβλέ-
 * καὶ εἰς ἴνα εἰς ἄβρααμ τὸν πατέρα ἢ ἡμῶν, καὶ εἰς
 * καὶ εἰς σπέρμα τὸ ἀδελφικῶν ἡμῶν, καὶ πᾶσι διὰ τῆς
 ἀδελφικῆς μεμνημένον τὸν λαόν, σαφῶς ἐν-
 τος ὅτι αὐτὸς ὁ σωτήρ καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν πατὴρ τῷ λαῷ,
 ὅτι καὶ ὁ σωτήρ ἡμεῖς ἐσμὲν πατὴρ; Ἰσραὴλ
 ἔδωκε τὸν ὄνομα βασιλικὸν τῷ ἄβρααμ,
 ἐν δὲ ἀδελφότητα αὐτῶν ἐν καφαρναῦμ,
 καὶ ἰσραὴλ τῶν ἀδελφικῶν γένος,
 ἀδελφότητα ἐν τῇ θεοσέβειᾳ, καὶ τῇ τηροσῇ τῆς
 δόξης ἡμῶν, καὶ πᾶσι τὸ ἀποστῆναι τὰς διὰ
 γινόμενον τῶν πεπορευμένων ἑαλῶν τῶν ἐχθρῶν
 πεπορευμένων, καὶ διὰ τὸ τοῦτο ἰσραὴλ ἡμῶν
 φέρεται δι' ἡμῶν τοῖς πᾶσι ἐκκλησιαστικῶν ἐν ἴσῳ
 τῶν ἁγίων πᾶσι τῷ λαῷ, ὡς ἐν τοῖς μακαρ-
 βαῖοις γέγραπται μὲν πᾶσι ἔσται ἡμεῖς τῆς ἰε-
 ρεμίας ἀγαλλίας· ὅτις ἐστὶν ἰερεμίας ὁ τῷ θεῷ
 προσετίθει ὁ πᾶσι ἰσραὴλ πᾶσι τῷ λαῷ.
 ὅσα τῶν ἐν ἡμεῖς ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν ὅτι ὁ
 ἄβρααμ βασιλικὸς πᾶσι ἡμῶν ὡς αὐτῶν τῶν
 ἡμῶν, ἀποστῆναι ἡμῶν, ἀπὸ τῆς κοινήτης ἐπὶ
 τῶν σωτήρας ἡμῶν ἐν καμνοντά, ἡμῶν πᾶσι
 αὐτῶν, καὶ ἡμῶν ἴνα κατὰ τὴν, καὶ ἰσραὴλ αὐτῶν
 τὸν ἡμῶν, ἐμῶν γὰρ ἀποστῆναι· ἢ δὲ· ἐὰν μὴ
 σημαίᾳ ἔτι πᾶσι ἰσραὴλ, λεγόμενον πᾶσι αὐτῶν,
 πᾶσι καὶ ἐπὶ αὐτῶν· ὡς γὰρ ἰσραὴλ πᾶσι ἡμῶν
 τῶν ἡμῶν ἐπιδημίας πᾶσι ἡμῶν τῶν ἡμῶν
 ἴνα δὲ αὐτῶν τῶν πᾶσι ἡμῶν· πᾶσι δὲ ση-
 μῶν ἐπὶ· ἐπὶ ἂν ἴσῳ τῶν πᾶσι κατὰ
 αὐτῶν, ἔτι ἡμῶν ἐπὶ αὐτῶν, ὅτις ἐστὶν ὁ ἡμῶν
 τῶν θεῶν, ὅτις καὶ οἱ πᾶσι ἡμῶν ἡμῶν

tem : Ego autem constitutus sum Rex ab eo
 super Sion montem sanctum eius : divulgabo
 praeceptum Domini : hujus diem qui vide-
 rint , & letati fuerint , omnes sunt Re-
 guli ; & qui credunt in Patrem per ip-
 sum , Regni illius sunt cognomines : quo-
 rum unum quendam quarimus , & ipsius
 filium qui egrotarit , & caetera quae de
 hoc scribuntur . Diximus autem in supe-
 rioribus omnem populum filium esse A-
 brahae , quemadmodum etiam ipsi glo-
 riantes fatentur : Nos semen Abrahae su-
 mus , & nemini servivimus unquam ; &
 illud : Num tu major patre nostro Abra-
 ham , qui mortuus est ? Perinde enim qua-
 si populus gloriaretur in ipso magis quam
 in ceteris patribus , isque etiam , qui
 post ipsum extitissent , inquit Servator :
 Ne ceperitis dicere patrem habemus Abra-
 ham , vel ne cogitetis dicere , patrem habe-
 mus Abraham , nam potest Deus de lapidibus
 his suscitare semen Abrahae . Quin Esaias
 quoque ad populum inquit : Inspicite in
 Abraham patrem vestrum , & in Sarram ,
 quae vos peperit . Et quid opus est exem-
 plis sermonem producere , manifestum cum sit
 quod ipse Abraham sit primus pater po-
 puli : propter quod singulariter etiam
 nominatur pater ? Suspicamur igitur Re-
 gulum esse Abraham , ejus vero filium,
 qui etiam moriturus in Capharnaos a-
 grotavit , Israeliticum genus , quod a-
 grotaverat in Dei cultu , & observatione
 divinarum legum ; & etiam Deo ut mo-
 reretur , ferventibus , ut ita loquar , ini-
 mici sagittis fervefactum fuerat , unde
 etiam fervere , id est febricitate dicitur
 Apparet autem sanctis , qui antea ex hac
 vita emigrarint , curam esse de populo ;
 quemadmodum in Machabaeorum gestis
 scriptum est , postquam plurimos annos
 ab obitu Hieremiae : Hic est Hieremias Dei
 propheta , qui multum orat pro populo : Vi-
 de ergo num exponere possimus , quod
 Abraham Regulus quispiam existens , a-
 grotante sibi filio , eoque morituro Do-
 minum rogat pro filij laborantis sana-
 tione profectus ad ipsum , & obsecrans
 ut descendat , & curet suum filium jam
 moriturum . Illud vero , quod ad ipsum
 dicitur : Nisi signa , & prodigia videritis ,
 relationem habet ad multitudinem filio-
 rum ejus , & fortassis ad ipsum etiam : ut
 enim Iohannes Christi adventum expe-
 ctans , expectabat signum datum , ut per
 eum agnosceret eum qui prophetabatur ;
 signum vero erat : Super quem videris Spi-
 ritum descendentem , & manentem super
 eum , hic est Filius Dei ; sic etiam Sancti,
 qui antea e vita decesserant , expectantes

700 f
170
171

Christi adventum in corpore, à si-
 gnis, & prodigijs eum manifestandum
 expectabant, per hæc credentes in eum
 qui sperabatur. Obsecrat autem uti Do-
 minus celeriter descendat ad suum ipsius
 filium agrotantem, sollicitus existens,
 ne mors præoccuparet victum infirmum;
 febriamque sermone expellit Christus, re-
 nuncians patri filium periclitantem vi-
 vere, per illud: *Vade, filius tuus vivit.*
 Habet etiam hic Regulus non solum fi-
 lium, verum etiam servos, quorum no-
 ta erant verna Abrahæ, & hi quos ar-
 gento emerat (forma quedam creden-
 tium abjectior, & humilior;) hi consue-
 tudinem habentes cum filio febricitan-
 te, vident illius salutem, occurruntque
 patri vitam sanati annunciantes, eum-
 que latum reddentes illo verbo: *Filius
 tuus vivit*, qui antea non cogitarent Fi-
 lium Domini vivere. Non frustra autem
 hora septima relinquit eum febris, nam
 numerus nota est quietis. In Capharnaum
 sane; hoc est in consolationis agro; est
 ille filius qui agrotat, & curatur (nem-
 pe genus quoddam agrotantium quidem,
 sed qui non omnino sint sine fructibus)
 creditque perfectissime pater, agnita filij
 salute, Christo credens cum tota domo
 sua. Quomodo autem descendens Iesus
 à Iudæa in Galileam hoc signum secun-
 dum fecerit, in sequentibus indagabimus
 pro virili, cum ad contextum pervene-
 rimus. Considerandum etiam est, num
 potentia alicujus ex his qui huic seculo
 imperant, imago sit Regulus; num etiam
 filius ejus imago sit eorum qui existunt
 sub potestate, seu populi præstantis, &
 ut ita dicam, veluti electionis apud ip-
 sum: num etiam infirmitas ejus sit affe-
 ctus praus, præter principis propositum;
 & civitas Capharnaum sit imago loci
 mansionis sibi subditorum. Existimo enim
 aliquot ex principibus obtusefactos pro-
 pter potentiam, & divinitatem Iesu, con-
 fugisse ad eum, & orasse pro sibi subdi-
 tibus. Alioquin cur quæso homines poeni-
 tentiam recipiunt, ex infidelitateque ad
 fidem transeunt; idem vero in potentijs
 dicere veremur? Vel nobis dicat aliquis
 causam, cur homines carnem, & sangui-
 nem induti confugere possint mutati ad
 Deum per Christum; eos verò qui pu-
 riori natura utantur, [idem non posse,
 sed] omnes incapaces esse credendi in
 Servatorem, minimeque oblupefcere
 propter prodigiosas virtutes, quas ipse
 fecerit. At ego reor etiam circa eas po-
 tentias, principatus quos vocant, aliquid

σὸν ἑπιδημίας, ἀπὸ τῶν σημείων καὶ τῶν τεράτων
 ἐχθρακτικῶν αὐτοῦ, ἵνα τὰ τὰν αὐτῶν ἐλπίστοι
 πισθίοντες. Ἐχθρον δὲ ὡρακτικῶν ἐν κέλευσιν κα-
 τὰ τὴν αὐτοῦ ὅτι νοσῶν παιδίον ἐαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ με-
 νος μὴ ἀπελευθῆναι ὅτι θανάτος κερπίσας ἐν κα-
 μροντα, καὶ ἀπελευθῆναι γὰρ ἐν πυρετῶν λόγῳ ὁ χει-
 ρός, ἐπαγγελάμενος πάλιν πατεὶ αὐτῷ τῷ ζῶντι ὁ
 κινδυνώσας, ἀλλὰ τῷ πορβίον, ὁ υἱὸς σου ζῆ-
 σαι δὲ αὐτῷ ὁ βασιλικὸς ἢ μένον υἱόν, ἀλλὰ καὶ
 δάκρυς, ὅτι ἀμβροσίου ἡσπυρίοι οἰκονόμοι καὶ δε-
 γμασθητοὶ τῷ ἀθεσάμ. Ἐξιδὸς πὶ πισθίοντες
 ταπεινότερον, καὶ ὑποτακτικῶν ἐπισημασθέντων
 κάμροντα παιδίον ἀνωρεῖται πλὴν σωτηρίαν αὐτοῦ,
 καὶ ἀποδρωτῶν πάλιν πατεὶ, ἀναγγελλοῦντες ὅτι
 ζῶντι τῷ θεοπαθῶντι, ἵνα τὰ τὰν αὐτοῦ ὁ παῖς σου
 ζῆ, ἀφροσύνητος ἐπὶ οὐκ ἐφρόνητος ἀθεσάμ
 αὐτῷ τῷ παιδίον ὅτι δεκαπέντε ὅτι ἐξῆς ἢ μὲν πλὴν
 δὲ ἄρα ἐβδόμενον ἀφίνοι αὐτῶν ὁ πυρετός, ὁ
 γὰρ ἀριθμὸς ἡραπαύσας ἡμῶν ὁ ἐν κηφαρναῦμ
 μὲν πλὴν υἱὸς ἔστιν ὁ νοσῶν καὶ θεοπαθῶν υἱός,
 ὁ ἐστὶν τῆς ἀθεσάμης ἀρχῆς. ἡμῶς πὶ κα-
 κικινῶν μὲν, ἢ πῶν τῶν δὲ ἐξῆς κερπίων γη-
 γημιδίων. καὶ πελοπόταν γῆρον πάλιν πατεὶ ὅτι
 ἔξῆς σωτηρίαν ἢ πίστις ἡμῶν, πῶρα καὶ πισθίον-
 τῶν γησῶν. κατεπλήθυν ὁ αὐτῶν ἡραπαύσας εἰς ὅτι
 γαλιλαίας πῶς πῶς ἀλλήλων σημείων πισθίον-
 τῶν ὁ ἰσθός καὶ ὁ δεικνύων ἐν τοῖς ἐξῆς ἡμῶ-
 νων καὶ πλὴν ἡμῶν ἐβδόμενον. Ἐξ ὅτι καὶ δι-
 ταμῶς πῶς εἰκῶν ἔστιν ὁ βασιλικὸς τῶν
 ἀρχόντων τῶν τῶν αἰώνων, καὶ ὁ υἱὸς αὐ-
 τοῦ ἡμῶν πλὴν πλὴν ἐξῆς αὐτοῦ ἀθεσάμ-
 ῶτος πῶς αὐτῶν καὶ, ἢ ὅτι αὐτῶν ἔπα,
 οἰστέ πῶς πῶς αὐτῶν ἐκλογῆς, ἢ πὶ ἀθε-
 νῆα αὐτῶν ἢ ἀθεσάμ πλὴν ἀθεσάμ τῶν ἀρχόντων
 ἀθεσάμ μὲν καὶ, καὶ ἡ κηφαρναῦμ τῶν γη-
 σῶν τῶν μοιῶν ἡμῶν ἀθεσάμ ἢ εἰκῶν ἔστιν σι-
 πητέον οἰμα γὰρ καὶ ἡμῶν ἀρχόντων πῶς καὶ
 πεπληγῶν πλὴν δεικνύων αὐτοῦ, καὶ πλὴν ἡμῶν
 τῶν ἀθεσάμ γῆρον αὐτοῦ, καὶ ἡμῶν πῶς
 εἰ ἡμῶν ἀθεσάμ οἰονομῶν. ἐπὶ πὶ δι-
 πῶν ἀθεσάμ μὲν μεταπῶν ἑπιδήχοντα, καὶ
 ἐξ ἀπίστῶν εἰς πίστιν μεταβάλλων, ἑπὶ δὲ
 ἡμῶν δεικνύων ὁ ἀθεσάμ πλὴν λέγον οἰονο-
 μῶν; ἢ λέγοντες ἡμῶν πὶ ὁ ἀπὸν τῶν δεικνύων
 μὲν τῶν ἐπιδήχοντων ἀρχῆς καὶ ἀμῶν μεταπῶν
 λοντῶν καὶ ἀθεσάμ γῆρον ἑπὶ ὅτι δεικνύων γη-
 σῶν, τῶν ὅτι κατῶν τῶν πῶν γησῶν
 πάντας ἀπὸ πλεονεξίας ἑπὶ τῶν εἰς ὅτι σωτῆρα
 πίστεως, καὶ τῶν ἑπὶ τῶν περὶ οἰονομῶν
 πῶν.

ἡμῶν αὐτῶν γησῶν καὶ ἀθεσάμ. ἑπὶ δὲ νημίζω καὶ ἀθεσάμ τῶν ἀρχόντων πὶ γησῶν,

100
110
120

μπαβαλλοῦσα ἐπὶ τὸ θέλον ἐν τῇ γῆρα δὲ πᾶσι
 δημία, αἰετὶ πιας ὄρας πόλεως, ἢ καὶ ἔθνη οἰ-
 κήσονται πολλὰ ἐξήκοντα πρὸς τὴν γῆρα δὲ πᾶσι
 καὶ ἔδεν γε ἄπειρον καὶ ζωτικῶν πᾶσι ἐκδοχῶν
 ἔσται τὸ λέγεσθαι πρὸς τὴν βασιλικὴν. ἔθνη μὴ
 σημαῖα καὶ τέρατα ἴδωτε, ἢ μὴ πισθῶσθε.
 διώσθη ἡ πᾶσι τῆς διωκόμεως τῶν θεῶν ἁγίων
 καλῶν ὁ βασιλικὸς ἡρώδης πρὸς αὐτὸν ὅπως
 καθεῖν εἰς τὸ γῆρα δὲ πᾶσι τῶν παθῶν, καὶ
 ἰάσθηται ὁ νεοσπῆτα. ἀλλ' ἢ * πᾶσι κατὰ
 ἐπιπέδον δὴ πρὸς τὸν ἦν τὸ βασιλικὸν πᾶσι
 ἔσται. Ἐρεθὶ γὰρ τὸ. ὁ ἦν ἐν τῇ, πρὸς σωτη-
 ρίαν λεγόμενον τῶν παθῶν δραστηρίων ὄντων τῶ
 λόγῳ, καὶ ποιητικῶν ὡς ἐλέσθαι ὁ λέγων. ἔοικε
 δὲ βασιλικὸν ὁ ἡρακλῆων λέγων τὸν διμυροῦν,
 ἐπὶ καὶ αὐτὸς ἐβασιλεύει τῶν ἁγίων αὐτῶν, δὲ
 δὲ τὸ μικρὸν αὐτῶν καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔσται πᾶσι
 βασιλείου, βασιλικὸς ἀνομιᾶσθαι, οἰονεὶ μικρὸς
 πρὸς βασιλείου ἁγίων κατὰ βασιλείου τετα-
 γμένος ἐπὶ μικρῶν βασιλείου. ὅν ἢ ἐν καφα-
 ρναίμ ἦν αὐτῶν διηγῆται πᾶσι ἐν τῇ ἁγίᾳ
 βιβλίᾳ μὲν τῆς μεσοτέως πᾶσι πρὸς τὴν γῆρα δὲ πᾶσι
 τῆς πᾶσι τῶν αἰσθητικῶν τῆ ἕλξη, καὶ λέγει ὅτι ὁ
 ἴδιος αὐτῶν ἀσθενῶν ἀσθενῶν, τῆς πᾶσι ἢ καὶ
 φύσιν ἔχον ἐν ἀγία καὶ ἀμύθησθαι ἁγίων. εἶπα
 τὸ ἐκ τῆς ἰσδοῦσθαι εἰς πᾶσι γαλιλαίμ, ἀπὸ τῆ
 ἐκ τῆ ἁγίων ἰσδοῦσθαι. ὅτι οἶδα ἢ ὅπως εἰς
 τῶν ἡρώδην ἀποσπῆσθαι, κινηθεὶς οἶεται κῆρα
 πᾶσι τῶν ἀδελφῶν τῶν ἁγίων ἀποσπῆσθαι ἀθανά-
 τῶν ἔσται πᾶσι ψυχῶν, εἰς τὸ αὐτὸ συμβῆσθαι
 ἁγίων ἀθανάτων καὶ πᾶσι ψυχῶν ἐκ τῶν πᾶσι
 ἀποσπῆσθαι ἐν γῆρα δὲ πᾶσι. καὶ ὅτι ἀθανάτων γῆ
 ἔσται ἡρώδην πᾶσι ψυχῶν ὁ ἡρακλῆων, ἀλλ' ἐ-
 κτιθεὶς ἔχον πρὸς σωτηρίαν, αὐτῶν λέ-
 γων ἔσται τὸ ἐκδοχῶν ἀφῆρασθαι φθαρτῶν, καὶ
 ἀθανάτων ἁγίων, ὅτι ὅταν κατεπέδη ὁ θάνατος
 αὐτῶν εἰς νῆας. πρὸς τῆς καὶ τῶν. εἰ μὴ σι-
 μαία καὶ τέρατα ἴδωτε, ἢ μὴ πισθῶσθε, λέγει
 ὁ πᾶσι οἰκείως πρὸς τὸ ποιῶν πρὸς ἁγίων
 διῆραγαν φύσιν ἔχον, καὶ διῆ ἀσθενῶν πᾶσι
 εἶσαι, καὶ ἔχῃ λόγῳ πισθῶν. τὸ δὲ καθεῖν
 πᾶσι ἀποσπῆσθαι τὸ παθῶν μὴ, δὲ τὸ τέλος
 ἔσται τῶν ἁγίων ἐν θάνατον εἰρηάζαι νομίζῃ, ἀγα-
 ρῶν δὲ δὲ τῶν ἀμύθησθαι. πᾶσι πλείους ὄντων,
 φύσιν, ἡμαρτανῶν καὶ τῶν ἀμύθησθαι, δὲ τῶν ὁ
 πατὴρ ἔσται μόνος σωτῆρας, ἢ καὶ κοινήσθαι τῶν ἁγίων
 πᾶσι τῶν τῶν φύσιν. πρὸς τῆς τῶν. ὁ
 ἦν ἐν τῇ, καὶ αὐτοῦσθαι εἰρηάζαι πᾶσι σωτῆρα
 ἀφῆρασθαι, ἐπὶ ὅτι οἶδα, ἔσται, ὅτι ἐν ἁγίᾳ
 ἦν αὐτῶν ἀφῆρασθαι πᾶσι ζωῶν. λέγει ἢ ὅτι

A factum fuisse, immutatas in melius in
 Christi adventu: adeo ut quaedam inte-
 grae urbes, vel etiam gentes commodius
 quam multi habuerint, quae ad Christum
 pertinent. Et profecto juxta hanc in-
 telligentiam nihil absurdi erit, ut ad Re-
 gulum dicatur: *Nisi signa, & prodigia*
videritis, non credetis. Potest autem &
 de potentia Dei Regulus obsecrare, pro-
 fectus ad ipsum, ut descendat ad locum
 infirmitatis filij, & medeatur aegrotanti:
 sed non omnino descendisse opus est ad
 filium Reguli fabricitatem: sufficit enim
 illud: *Filius tuus vivit*, dictum ad salu-
 tem filij, quippe cum efficax sit sermo,
 efficiensque eorum omnium, quae velit
 loquens. Videtur autem Heracleon di-
 cere Regulum mundi Opificem; quod &
 ipse imperium haberet in subditos sibi:
 sed quod parvum, & temporarium ef-
 fet ipsius regnum, nominatum fuisse Re-
 gulum, veluti parvum quendam Regem,
 ordinatum à Rege universali: filium ve-
 ro ejus in urbe Capharnaò existentem
 interpretatur illum esse, qui sit in humi-
 liori parte medietatis juxta mare, hoc
 est in ea parte quae conjuncta est mate-
 riae: inquitque quod servus ipsius homo
 infirmus existens, hoc est non secundum
 naturam se habens, in ignorantia, &
 peccatis fuerit: deinde quod dicitur à
 ludaea in Galilaeam, exposuit pro eo quod
 est à superna ludaea. Nescio quomodo au-
 tem motus in ea verba: *Erat enim mori-
 turus*, existimet subverti eorum opinio-
 nem qui animam immortalem ponunt;
 eodem conjici existimans tum animam,
 tum corpus, & interire in gehenna: nec
 immortalē esse existimat Heracleon ani-
 mam, sed apte habentem ad salu-
 tem, ipsam esse dicens incorrupti-
 bile illud, quod induit incorruptibili-
 tatem; & mortale, quod induit immorta-
 litatem, cum mors ipsius animae absorpta
 fuerit in victoriam. Ad haec, illud etiam:
*Nisi signa, & prodigia videritis, non cre-
 detis*, dici inquit proprie ad talem per-
 sonam, quae per opera, & per sensum
 naturam habeat obediendi, non autem
 credendi per rationem. Hoc etiam: *Des-
 cende, priusquam moriatur filius meus*, di-
 ctum fuisse putat, eo quod mors quam
 lex infert (nempe lege interficiente
 propter peccata) sit finis. Antequam
 igitur perfecte moriatur filius propter
 peccata, eget Pater solo Servatore,
 ut opem filio ferat, hoc est tā-
 li natura. Praeterea verba illa: *Filius
 tuus vivit*, interpretatus est dicta fuisse
 à Servatore propter modestiam, quo-
 niam non dixerit: *Volo*, neque ostenderit
 seipsum praestitisse illi vitam. Dicit etiam

1. 1. 1.
 1. 1. 1.
 1. 1. 1.

1ob. 4. 48.

1. Cor. 15. 54.

1ob. 4. 45.

1. 1. 1.
 1. 1. 1.
 1. 1. 1.

vatoris nostri adventus in Canam accipi posse pro duobus ipsius super terram adventibus: quæ quidem terra, quia facta fit possessio ejus qui accepit potestatem omnem, ita in terra, quemadmodum in cælo, idcirco *κανα* appellata est. Primo itaque adventu nos post lavacrum cum ipso convivantes exhilarat, etiam donans ut bibamus e vino potentie suæ, quod quidem aqua erat, quando hauriebatur antea; sed vinum facta est, quando immutavit illam Iesus. Etenim vere ante Iesum Scriptura erat aqua; simul autem atque venit Iesus, facta est nobis vinum. Secundo vero adventu liberat à feбри, tempore judicij quod illi à Deo concreditum fuit ut judicet, liberans à feбри, & perfecte sanans Reguli filium, sive Abrahæ, sive Principis alicujus, qui Regulus nominetur. Et hæc quidem veluti pratereundo superiores expositiones; quarum quoniam mior s nos esse oportet, dicendum est fieri posse ut omnis creatura duplicem illius adventum hunc ad se consideret. Proinde inspicias num principalis dicendus sit hac ratione primus, sequens vero secundus: adeo ut in principali exhilarentur hi qui eum receperint; in secundo vero liberentur ab omni morbo, & ab ignitis inimici sagittis hi qui noluerant antea de ejus vino bibere. Et primum quidem miraculum indivisum est, nam Cana est, & qui aquam vertit in vinum, & qui bibunt: secundum vero miraculum quandam vultu separationem habet: nam filius Reguli agrotans non erat ubi Iesus: non enim erat in Cana, sed in Capharnaï: & Sermo quidem potentie à Cana egreditur, nam, *Filius tuus vivit*, in Cana dictum est; opus vero Sermonis efficitur in Capharnaï; illic enim agrotus Reguli filius Sermone curatus est hora septima: invenimusque hunc à Iesu curatum, qui non putabatur illi adesse, atque etiam Centurionis servum. Etenim procul ab illo cum esset non proficefcitur Dominus ad domum Centurionis, qui dixit: *Domine num sum idoneus, ut sub tectum meum intres, sed tantum dic verbum, & sanabitur puer meus*: propter quod inquit ad ipsum: *Vade, & ut credidisti fiat tibi*. Observavimus autem utroque agrotantes in Capharnaï fuisse, scilicet Reguli filium, & Centurionis servum. Quin focus etiam Petri prostrata, feбри laborabat in Capharnaï, cuius manus cum attigisset prostratam sanavit, adeo ut erecta ministraret illi: & hi quidem die

Αἰς ἀνώτερον δὴ αὐτοῦ τὰς δύο εἰς τὴν κερὰ τῆ
 σωτηρίας ἡμερῶν ἐπιδημίας εἰς σύμβολον λαμβά-
 νει· τὴν δὴ δύο αὐτῶν εἰς τὴν γὰρ ἐπιδημίων, ἡπὶ
 αὐτῶν ὁ κτήμα αὐτῶν γαρονέσθη εὐλαβήτως πᾶ-
 σον ἔχουσαν ὡς ἐν ἐρανῶν καὶ ἐπὶ γῆς, κατὰ
 ἀνομιάν· τῆ μὲν πῶν αὐτῶν ἐπιδημία
 μὲν ὁ λαβὼν ἡμῶν ἐπιδημίας αὐτῶν
 αὐτῶν, καὶ διδῶν τῶν ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτῶν
 οἶνον πῆν, ὕδατος μὲν τυχερόντος, ὅτι ἡλιθη-
 το αὐτῶν· οἶνον δὲ ἡλιθημένον, ὅτι αὐτῶν με-
 τὰ ποίησεν ἰσὺς. καὶ γὰρ ἀληθῶς αὐτῶν μὲν ἰσὺς ἡ
 γαρονέσθη ὑδατοῦ λῆν, ἀπὸ δὲ τῆς ἰσὺς οἶνος ἡμῶν γα-
 ρηται· τῆ δὲ ἀλτῆρα ἐπιδημία ἀπολλῶν τὴν πυ-
 ρετῆ, καὶ τὴν κερὰ τῆς κρήνης λῆν ἐπιδημίας
 κρήνης ἀπὸ τῆς πῆν, ἀπολλῶν τὴν πυρετῆ, καὶ
 ἰσὺς πομπῆς τὸν τῆ βασιλικῆ ὑπὸν, εἶπε
 ἄβραμ, εἶπε ἀρχιεπίσκοπος οἰκοδομῆς βα-
 σιλικῆ καὶ αὐτῶν μὲν, ὡς αὐτῶν πᾶσι διήγησεν πα-
 ραεὺς τῶν αὐτῶν. ἐπὶ δὲ μιμνήσκει ἡ-
 μῶν· ἐπειδὴ δὲ, λεκτικῶν ὅτι διωκτῶν πάσης κα-
 τὰ κτήσῃ αὐτῶν πῶν διήλθον ἐπιδημίας νοσῶντες ἐ-
 πιδημίας· ἐπιδημίας δὲ εἰ αὐτῶν μὲν
 καὶ τῶν πῶν αὐτῶν λεκτικῶν, ἐπιδημίας δὲ
 πῶν δὲ αὐτῶν. ὡς αὐτῶν μὲν αὐτῶν ἐπιδημίας
 ἐπιδημίας τῶν αὐτῶν αὐτῶν, τῆ δὲ αὐτῶν
 δὲ αὐτῶν πάσης ἰσὺς ἀπολλῶν, καὶ τῶν πῶν
 αὐτῶν τῆς ἐπιδημίας αὐτῶν μὲν βασιλικῆς
 αὐτῶν τῶν οἶνον πῆν· καὶ τὰ μὲν τῶν
 αὐτῶν δυνάμεως ἀμειψῶν ὅτιν, ἐν κερὰ
 γὰρ ὁ ποίαν τὸ ὑδατοῦ οἶνον, καὶ οἱ πῶντες. τὰ δὲ
 τῶν δὲ αὐτῶν οἶνον ἐπὶ πᾶσι μεμνημένων, ὅτι δὲ
 βασιλικῆ ὑπὸν ἰσὺς λῆν ὅτι ἰσὺς. ἡ γὰρ
 λῆν ἐν κερὰ, ἀλλ' ἐν κερὰ αὐτῶν. ἡ δὲ μὲν δὲ
 δυνάμεως λόγος ἀπὸ τῆς κερὰ ἐπὶ ἐπιδημίας, ὅ
 γὰρ· ὁ ὑπὸν οἶνον, ἐν κερὰ εἶρηται· τὸ δὲ τῶν
 λόγος ἐπὶ κερὰ κερὰ αὐτῶν, ἐκ τῆς γὰρ ἰσὺς
 ὁ τῶν βασιλικῆ ὑπὸν λόγος ἐπιδημίας τῶν ἰσὺς
 καὶ πῶν ἐπιδημίας αὐτῶν· τῶν δὲ λόγος ἐπιδημίας
 αὐτῶν ἐπιδημίας αὐτῶν ἀπὸ μὲν κερὰ νουμῶν
 αὐτῶν αὐτῶν τῶν ἰσὺς, καὶ τὴν τῶν ἐπιδημίας
 αὐτῶν. καὶ γὰρ ἀπὸ οἶνον εἰς πῶν οἶνον τῶν
 ἐπιδημίας αὐτῶν ἡ γὰρ ὁ κερὰς, εἰπόντος· κερὰ
 ἡ ἐπιδημίας αὐτῶν, ἵνα μὲν αὐτῶν πῶν ἐπιδημίας
 αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον εἶπε λόγος, καὶ ἰσὺς αὐτῶν·
 ἀπὸ φωνῆς αὐτῶν· ὑπᾶρκα, καὶ ὡς ἐπιδημίας
 αὐτῶν αὐτῶν· ἐπιδημίας αὐτῶν ἐπὶ κερὰ
 αὐτῶν ἀμειψῶν ἰσὺς νοσῶντες, ὅτι τῶν ἐπιδημίας
 αὐτῶν αὐτῶν, ὅτι βασιλικῆ ὑπὸν καὶ πῶν αὐτῶν
 δὲ πῶν ἐπιδημίας ἐπὶ κερὰ ἐν κερὰ αὐτῶν,

ὡς ἐπιδημίας τῶν κερὰς ἰσὺς αὐτῶν βασιλικῆ, ὡς ἐπιδημίας αὐτῶν αὐτῶν καὶ ἐπιδημίας

Matth. 8.
 3. 13.

Domine num sum idoneus, ut sub tectum meum intres, sed tantum dic verbum, & sanabitur puer meus: propter quod inquit ad ipsum: Vade, & ut credidisti fiat tibi. Observavimus autem utroque agrotantes in Capharnaï fuisse, scilicet Reguli filium, & Centurionis servum. Quin focus etiam Petri prostrata, feбри laborabat in Capharnaï, cuius manus cum attigisset prostratam sanavit, adeo ut erecta ministraret illi: & hi quidem die

E
 ἡ κατὰ τὸν λόγον εἶπε τῶν κερὰς αὐτῶν, ὅτι τῶν ἐπιδημίας αὐτῶν αὐτῶν, ὅτι βασιλικῆ ὑπὸν καὶ πῶν αὐτῶν δὲ πῶν ἐπιδημίας ἐπὶ κερὰ ἐν κερὰ αὐτῶν,

digium fecisse Iesum, vel Mosen (ut ita dicam) vel aliquem sanctorum. Quando igitur edocemur à Scriptura oportere quarere cuius signum sit id, quod factum est, dicitur: Hoc autem rursus secundum signum fecit Iesus: quando autem Regulo ceu probro datur, quod crediturus non sit absque visione prodigiorum, non amplius dicitur: Nisi signa videritis, non credetis: non enim signa facta invitant ad credendum, in quantum signa sunt, si contingat, ut signum non sit etiam prodigium: sed dicitur: Nisi signa, & prodigia videritis, non credetis: vobis quidem credentibus propter prodigium, nobis autem prater hoc etiam honorem illi deferentibus propter illud, cuius illud est signum. Quares autem in septuagesimo

Psal. 77.
v. 2.

ἡραπο δὲ τὸ τοῦ θεοῦ πεποικέναι ἐν ἰσὺν, ἢ φέρε εἰπὴν ἡσία, ἢ πνα τῆς ἀγίων· ὅτι μὲν αὐτῶν διδασκόμεθα ἀπὸ τῆς γραφῆς διὰ τῆς ζήτησιν τοῦ, ἢ σημεῖον ἐστὶ τοῦ γεφυρωμένου, λέγεσθαι. τὸ τοῦ δὲ πάλιν δδύπερον σημεῖον ἐπίπαιον ὁ ἰσοῦς· ὅτι δὲ ὁ βασιλικὸς ὄψιδι ζῆσαι ὡς ἐκ δὲ πισθῶσαν χροῖς τῆς ὁσας τῆς ὁσῶδῶζων, ὁσῶδῶζων λέγεσθαι· ἐὰν μὴ σημεῖα ἴδῃτε, ἢ μὴ πισθῶσθε· ἢ ἡδὲ τὰ σημεῖα γινόμενα παρεκλήσει ὅτι τῶ πισθῶζων, ἢ σημεῖα ἐστίν, ἐὰν τὸ γῆ τῶ σημεῖον μὴ εἶναι πείρας, ἀλλὰ· ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ πείρας ἴδῃτε, ἢ μὴ πισθῶσθε, ἢ μὴ πισθῶσθαι ἀπὸ τοῦ ὁσῶδῶζων, ἢ μὴ τῶ πείρας τὸ πάλ καὶ ἀπὸ τοῦ, ἢ ἐστὶ σημεῖον, ἐπιπαιῶντων αὐτῶν. Ζήτησις δὲ τοῦ ἐν ἐβδωμοκοστῶ ἐβδωμο λαλῶν· ὡς ἐδὲ ἐν ἀγρῶσι τὰ σημεῖα αὐτῶν, καὶ τὰ πείρας αὐτῶν ἐν πεδίῳ πείρας, πότερον τῶ ὁσῶδῶζων ἀναφέρει τὰ σημεῖα, καὶ πείρας, ἢ τὰ αὐτὰ ἢ μὲν σημεῖα ἐστὶ γέρονται ἐν ἀγρῶσι, ἢ αὐτῶν τῆς ἀγρῶσι αἰαρομῶν ἐστὶ πνα νοητῶν, ἢ δὲ πείρας, ἐν πεδίῳ πείρας, ὅτι τῶ πείρας, ἢ πείρας, ὅτι τῶ πείρας πείρας, ἢ πείρας πείρας, ἀλλὰ καὶ τὰ πείρας, ἢ σημεῖα ἐστὶ, ὅτι τῶ πείρας, καὶ τῶ πείρας πείρας, ἢ ἀγρῶσι· αὐτῶν δὲ καὶ παύσαται καὶ ἐν τρεῖς καὶ δέκα τῶ πείρας πείρας ἀνήγοντα ἀνήγοντα τῶ μέρει τῆς ἐβδωμοκοστῶν ἐπιπαιῶν τῶ ἰσοῦ· ὡρῶν μὲν ἡδὲ ἐν βαθροῦ πείρας τῶ ἰορδάνῃ βασιλικῶ μῶν τῶ· δδύπερον δὲ τῶ χροῖς τῆς γαλιλαίας ἐπιπαιῶν τῶ ὕδωρ οἶνον ποῖς· τῶ πείρας πείρας καὶ παύσαται κατὰ τῶν, καὶ ἀρῶν τῶ πείρας κατὰ τῶν τῶ ἀσθενῶν· τῶ πείρας τῶ ἰεροσολύμα ἀνέρχεται· πέμπτοι εἰς πείρας πείρας γῶ πείρας τῶ τῶ πείρας· ἐκτῶ ἐν τῶ σαμάρια τῶ τῶ πείρας τῶ ἰακὼβ ἐδὲ δαζεν, ἢ τῶ δειῶν ἐκ τῶ πείρας· ἢ ἰεροσολύμα ἐν χροῖς τῆς γαλιλαίας δδύπερον τῶ· ἐν τῶ πείρας τῶ, τῶ δδύπερον, ἀπὸ τῶ πείρας πείρας τῶ ἐν τῶ πείρας τῶ ἰεροσολύμα ἐν ἰεροσολύμα πείρας πείρας αὐτῶν καὶ ἰεροσολύμα.

ἀσθενῶν εἰ τῶν τῶ πείρας πείρας, πείρας πείρας, ἰακὼβ τῶ, ἢ ἰεροσολύμα τῶ, ἢ ἰεροσολύμα τῶ